

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1 Vtrum fuerit conueniens, quòd homo à diabolo tentaretur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

furnitur ibi aternū pro diuturno. Hoc autē nō expediebat hōi, ut in miseria hui⁹ vitē diutius pmaneret.

Lib. 11. c. 39. post mediu, tomo 3.

AD SEPTIMUM, dicendum, q̄ sicut Aug. dicit 11. super Genes. ad literam, * Verba Dei non tam sunt primis parentib⁹ insultantis, quā careros, ne ita superbiant, deterrentis, propter quos ista conscripta sunt, quia scilicet non solum Adam non fuit factus, quod fieri uoluit, sed nec illud quod factus fuerat, conseruauit.

AD OCTAVVM dicendum, q̄ uelitus necessarius est homini, secundum statum presentis miseriae pp duo. Primò quidem, pp defectum ab exterioribus nocementis, puta, intemperati caloris, & frigoris. Secundo, ad tegumentum ignominia, ne turpitudine membrorum appareat, in quibus precipue manifestatur rebellio carnis ad spiritum. Hæc autem duo in primo statu non erant, quia in statu illo corpus hominis nō poterat per aliquid extrinsecum lædi, ut aliqua turpitudine in corpore hominis, quæ ad confusionem induceret. Vnde dicitur in Genes. Erat autem uterque nudus, Adam scilicet & uxor eius, & non erubescibat. Alia autem ratio de cibo est, qui est necessarius ad fomentum caloris naturalis, & ad corporis augmentum.

1. parte q. 6. 97. art. 2.

AD NONVM dicendum, q̄ sicut Aug. dicit 11. super Genes. ad literam. * Non est credendum q̄ primi parentes essent producti clausis oculis, precipue cum de muliere dicitur, q̄ uidit lignum q̄ esset pulchrum, & bonum ad vescendum. Aperti ergo sunt oculi amborum ad aliquid intendum, & cogitandum, quod antea nunquam aduerterant, scilicet ad inuicem cōcupiscendum, quod ante non fuerat.

Lib. 11. c. 37. circa princ. tomo 3.

Super Questionis 155. Articulus primus.

QVAESTIO CLXV. De Tentatione primorum parentum, in duos articulos diuisa.

DEINDE considerandum est de tēratione primorum parentum.

IN tota q. 155. de tēratione primorum parentum, hoc solum scribendum occurrit, q̄ in calce secundi articuli, cum dicitur, q̄ serpens obseruat plantam mulieris, ut si quando in illicita labitur, delectatio illam capiat, nō sic intelligo, ut serpens expectet lapsum mulieris, hoc est, rationis inferioris, & lapsum delectatione capiat: sed q̄ serpens delectationis laqueo mulierem nostrā ex inferiori parte si q̄n lahitur, hoc est, ad lapsum ex ipsa cōcupiscentia sensuali, & p̄posita, tenet insurgere delectatione ducitur, capit derinendo hominem in huiusmodi delectatione sensibilibus, dum inferiora considerat, dum conditiones euentuorum sensibilibus imaginatur, concipit, & per eas discurrit. Ratio siquidem inferior sine sui operis capitur, quia tunc eius delectatio consentium ha-

CIRCA quam quærentur duo. **P**rimò, Vtrū fuerit conueniens q̄ a Diabolo homo tentaretur. **S**ecundo, De modo & ordine illius tentationis.

ARTICVLVS PRIMVS. Vtrum fuerit conueniens, ut homo a Diabolo tentaretur.

AD PRIMVM sic proceditur. Videtur, q̄ non fuerit conueniens, ut homo a Diabolo tentaretur. Eadem enim pena finalis debetur peccato Angeli, & peccato hominis, s̄m illud Matthæi 25. Ite maledicti in ignem æternum, qui parati est Diabolo, & Angelis eius: sed peccatū primi Angeli non fuit ex aliqua tentatione exteriori, ergo nec primū peccatum hominis debuit esse ex aliqua exteriori tentatione.

P2 Præ. Deus prescius futurorū, sciebat, q̄ homo per tentationē demonis in peccatū deijceretur: & sic bene sciebat, q̄ non expediebat ei, q̄ tentaretur. ergo videtur, q̄ nec fuerit conueniens,

quod permetteret eum tentari. **P**3 Præ. Quod aliquis impugnatorem habeat, ad penam pertinere videtur, sicut & e contrario pertinere videtur ad premium, quod impugnatione subtrahatur, secundum illud Prover. 16. Cum placuerint domino via hominis, inuenietur ei cetera. Sed contra hoc dicitur, q̄ non debet eum deueniens sine peccato ante peccatum tentaretur.

SED CONTRA est, quod dicitur Eccl. 1. ratus non est, qualia seit?

RESPON. Dicendum, quod dimittitur fuit omnia sua uiter, ut dicitur Sapient. 11. scilicet sua providentia singulari attribuitur. **P**2 Præ. Quod dicitur Genes. 22. quod dicitur, q̄ non debet eum deueniens sine peccato ante peccatum tentaretur.

AD PRIMVM ergo dicendum, quod dicitur, q̄ non debet eum deueniens sine peccato ante peccatum tentaretur. **R**ESPON. Dicendum, quod dimittitur fuit omnia sua uiter, ut dicitur Sapient. 11. scilicet sua providentia singulari attribuitur. **P**2 Præ. Quod dicitur Genes. 22. quod dicitur, q̄ non debet eum deueniens sine peccato ante peccatum tentaretur.

AD SECVNDVM dicendum, quod dicitur, q̄ non debet eum deueniens sine peccato ante peccatum tentaretur. **R**ESPON. Dicendum, quod dimittitur fuit omnia sua uiter, ut dicitur Sapient. 11. scilicet sua providentia singulari attribuitur. **P**2 Præ. Quod dicitur Genes. 22. quod dicitur, q̄ non debet eum deueniens sine peccato ante peccatum tentaretur.

AD TERTIUM dicendum, quod dicitur, q̄ non debet eum deueniens sine peccato ante peccatum tentaretur. **R**ESPON. Dicendum, quod dimittitur fuit omnia sua uiter, ut dicitur Sapient. 11. scilicet sua providentia singulari attribuitur. **P**2 Præ. Quod dicitur Genes. 22. quod dicitur, q̄ non debet eum deueniens sine peccato ante peccatum tentaretur.

ARTICVLVS 2VS. Vtrum fuerit conueniens modus, & ratio peccati.

AD SECVNDVM sic proceditur. Videtur, q̄ fuerit conueniens modus, & ratio peccati. Sicut enim ordine nature superior hoīe, ita & nūc erat p̄fectior creatura, cuius peccatū prouenire a viro in mulierem debuit prouenire a viro in mulierem, & non e converso.